

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.787 van 21 november 2002
in de zaak A. 126.158/VII-27.749.**

In zake : de v.z.w. FEDERATIE VOOR ONAFHANKELIJKE
SENIORENZORG,
die woonplaats kiest bij
advocaten S. VERHERSTRAETEN en J. DEPROUW,
kantoor houdende te MOL,
Kruisven 51

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. FEDERATIE VOOR
ONAFHANKELIJKE SENIORENZORG op 31 augustus 2002 heeft ingediend
om de vernietiging te vorderen van het besluit van 24 juni 2002 van de Vlaamse
minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen tot wijziging van het
ministerieel besluit van 30 april 1999 houdende de vaststelling van de evaluatie-
criteria met betrekking tot de programmatie van de lokale dienstencentra;

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde partij op dezelfde datum
heeft ingediend om de schorsing te vorderen van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur L. VERMEIRE,
op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot
regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van
State;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur L. VERMEIRE, op grond van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Gelet op de beschikkingen van 29 oktober 2002, houdende bevel tot neerlegging van de verslagen en oproeping van de partijen om te verschijnen op 14 november 2002;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. VERHERSTRAETEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat I. VANDEN BON, die loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat het bestreden besluit ertoe strekt een artikel 10bis in te voegen in het ministerieel besluit van 30 april 1999 houdende de vaststelling van de evaluatiecriteria met betrekking tot de programmatie van de lokale dienstencentra, dat werd genomen ter uitvoering van het besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1998 houdende de erkenning en de subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg, op zijn beurt een uitvoering van het decreet van 14 juli 1998 houdende de erkenning en de subsidiëring van verenigingen in de thuiszorg, en van voorzieningen in de thuiszorg; dat het bedoelde artikel 10bis bepaalt dat een aanvraag tot erkenning als lokaal dienstencentrum slechts kan voldoen aan de programmatie indien ze het gemotiveerd gunstig advies heeft verkregen zowel van het college van burgemeester en schepenen als van het vast bureau van het OCMW van de gemeente waar het lokaal dienstencentrum wordt ingeplant, over :

"1° de noodzaak en de opportuniteit van de oprichting van het lokaal dienstencentrum in kwestie;

2° de mate waarin dit lokaal dienstencentrum past binnen het sociaal beleid van de gemeente en bijdraagt tot de realisatie ervan;

3° de bereidheid van de initiatiefnemer om zowel bij de oprichting als bij de werking van het lokaal dienstencentrum nauw samen te werken met het gemeentebestuur en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn";

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar eerste middel de schending aanvoert van artikel 3 van de Raad van State-wet, doordat de dringende noodzakelijkheid die wordt ingeroepen om het ontwerp dat het bestreden besluit is geworden niet aan het voorafgaand advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State voor te leggen, niet wordt gemotiveerd, noch met bijzondere redenen is omkleed, en evenmin is aangetoond, en bovendien wordt tegengesproken door het feit dat het op 24 juni 2002 uitgevaardigd besluit pas op 3 juli 2002 in het Belgisch Staatsblad werd bekendgemaakt;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij ter terechtzitting aanvoert dat de hoogdringendheid in de aanhef van het bestreden besluit afdoende wordt gemotiveerd; dat zij voornamelijk stelt dat de betrokken regeling urgent was, omdat deze moet kunnen worden toegepast op de lopende erkenningsaanvragen;

2.1.3.1. Overwegende dat artikel 3, § 1, van de Raad van State-wet o.m. bepaalt :

"Buiten het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid en de ontwerpen betreffende begrotingen, rekeningen, leningen, domeinverrichtingen en het legercontingent uitgezonderd, onderwerpen de Ministers, de leden van de gemeenschaps- of gewestregeringen, de leden van het College van de Franse Gemeenschapscommissie en de leden van het Verenigd College respectievelijk bedoeld in het derde en het vierde lid van artikel 60 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, ieder wat hem betreft, aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving de tekst van alle voorontwerpen van wet, decreet, ordonnantie of van ontwerpen van reglementaire besluiten.";

dat artikel 84 van dezelfde wet bepaalt dat het onderzoek van de zaken plaatsvindt in de volgorde van de inschrijving ervan op de rol, uitgezonderd :

"1°. (...)

2° wanneer, in spoedeisende gevallen die in de aanvraag met bijzondere redenen worden omkleed, de overheid die de afdeling wetgeving adieert, vraagt dat het advies of het voorontwerp wordt meegedeeld binnen een termijn van ten hoogste drie dagen ... ";

en dat in dit geval de motivering die in de aanvraag wordt opgegeven, wordt overgenomen in de aanhef van de verordening ; dat de bovenvermelde wettelijke verplichting tot raadpleging van de afdeling wetgeving een substantieel vormvoorschrift is ;

2.1.3.2. Overwegende dat de hoogdringendheid die wordt ingeroepen om aan de bedoelde verplichting te ontsnappen blijktens de tekst van artikel 3 van de Raad van State-wet "met bijzondere redenen moet zijn omkleed" : dat deze redenen op afdoende wijze moeten blijken uit de aanhef van het betrokken besluit zelf en daarbij geen rekening kan worden gehouden met andere motieven, zoals bijvoorbeeld deze voor het eerst naar voren gebracht tijdens de behandeling van het beroep tot annulatie of schorsing ingesteld tegen dat besluit ;

2.1.3.3. Overwegende dat niet wordt betwist, en ook niet te betwisten valt, dat het bestreden besluit een reglementair besluit is in de zin van artikel 3 van de Raad van State-wet en dat het, behoudens het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid, aan het voorafgaand advies van de afdeling wetgeving had moeten onderworpen worden ;

2.1.3.4. Overwegende dat de aanhef van het bestreden besluit o.m. het volgende vermeldt :

"Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, vervangen bij de wet van 4 juli 1989 en gewijzigd bij de wet van 4 augustus 1996;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat een lokaal dienstencentrum een welzijnsvoorziening is die decretaal omschreven hulp en bijstand verleent aan inwoners van de gemeente waar het centrum is gevestigd; dat, binnen die decretaale opdracht, de werking van een lokaal dienstencentrum dient aan te sluiten bij het sociaal beleid van de gemeente; dat een coherent beleid er bijgevolg toe noopt ook het gemeentebestuur en openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bij de erkenning van een lokaal dienstencentrum te betrekken middels een advies over het initiatief; dat bijgevolg onverwijld dit besluit dient te worden genomen teneinde de betrokkenheid van de lokale besturen bij de erkenning van lokale dienstencentra te verankeren";

dat de derde geciteerde alinea wel een rechtvaardiging formuleert op het vlak van de opportuniteit en de noodzaak van het betrekken van de gemeentebesturen en o.c.m.w.'s bij de erkenning van lokale dienstencentra, doch geen concrete elementen bevat waaruit zou kunnen blijken dat dit zodanig snel moest gebeuren, dat het niet mogelijk was de afdeling wetgeving van de Raad van State te

raadplegen, eventueel met verzoek tot het verlenen van het advies binnen een termijn van ten hoogste drie dagen; dat het bestreden besluit dan ook ten onrechte stelt dat het "bijgevolg" "onverwijld" diende te worden genomen ;

2.1.3.5. Overwegende dat het door de verwerende partij ter zitting aangebracht motief niet wordt vermeld in de aanhef van het bestreden besluit, en derhalve alleen daarom reeds niet in aanmerking kan worden genomen ;

2.1.3.6. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat het middel kennelijk gegrond is en het bestreden besluit moet worden vernietigd;

3. Overwegende dat de vernietiging van het bestreden besluit tot gevolg heeft dat de door de verzoekende partij ingediende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van dat besluit geen voorwerp meer heeft en moet worden verworpen; dat, gelet op de reden van die verwerping, de kosten van de vordering tot schorsing ten laste van de verwerende partij worden gelegd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 24 juni 2002 van de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen tot wijziging van het ministerieel besluit van 30 april 1999 houdende de vaststelling van de evaluatiecriteria met betrekking tot de programmatie van de lokale dienstencentra.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekend gemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 4.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 175 euro,
komen ten laste van de Vlaamse Gemeenschap.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
eenentwintig november tweeduizend en twee, door :

de HH. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
 Th. VAN RAEMDONCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

R. STEVENS.